

40 εκατοστών μήκος ἐπὶ 18 μέχρις 20 πλάτους, τὸ δὲ εἶναι ὀλίγον μὲν μακρότερον, ἀλλ' ἥττον πλατὺ, καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ δεικνύουσι δύο ἢ τρεῖς παραλλήλους διευθύνσεις, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι κυματισμοὺς ἐπὶ τῶν ἁκρῶν, ὡς τὰ φύλλα τῶν συνήθων τολυπῶν. Τὰ πέταλα τοῦ ἄνθους ἔχουσι χρῶμα ἕν, ἰάνθινον (lilas) βαθύ, κίτρινον περὶ τὸ ὄργανον, ἄνευ μηδενὸς εἰδους κηλίδος· τὰ δὲ ὄργανα εἶναι κάλλιστα ἀνεπτυγμένα. Τὸ φυτὸν τοῦτο ἦτο ῥωμαλεώτατον, ἀλλὰ καλὸν εἶναι νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ πολλαπλασία ἄνθησις δὲν προϋποθέτει ἀναγκάτως βλάστησιν ἑκτακτον. Φυτὰ ἱκανῶς ἰσχνά, μάλιστα 20 εκατοστών ὀλικὸν ὕψος ἔχοντα, ἀνέδωσαν

ΙΣΤΟΡΙΑ

τῆς

ΣΙΒΥΛΛΗΣ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

(Συν. Ἰδε τόμ. ΙΔ', καὶ ΙΕ' Φυλλ. 338, 340—352.)

Τολύπη πολυανθής.

πολλά ἄνθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κρομμίου. Ὁ Κ. Πουλίνος παρετήρησε καὶ τολύπας σχεδὸν πολυανθεῖς (quasi-pluriflores), ἥτοι τολύπας ἐν αἷς τὸ δεύτερον ἄνθος ἦτο μικρότερον καὶ ἠνοίγετο ἡμέρας τινὰς μετὰ τὸ πρῶτον.

» Ἡ ἐμμονὴ τῆς πολλαπλασίας ἀνθήσεως φαίνεται λοιπὸν ἀποδεδειγμένη ὑπὸ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Κ. Πουλίνου· ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη νὰ περιμερίνομεν ἕτη τινὰ πειραμάτων συνεχῶν, πρὶν ἢ κατατάξωμεν ὀριστικῶς μετὰ τῶν νέων εἰδῶν τὴν πολυανθὴ τολύπην, εἰς τὴν ὃ ἐντὶμος βοτανικὸς τοῦ Φριὼν θέλει προσαρτῆσαι τὸ ἴδιον ὄνομα. »

Ἡ κυρία Γ'ὺλ-Φερράνδου ἦτο γυνὴ πνεύματος λεπτοῦ, φιλόφρονος καὶ φιλελευθέρου· ἔβαλε κατὰ νοῦν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν νὰ διαλέξῃ τοὺς εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς αἰθουσάν συνερχομένους, συναθροίζουσα ἀνθρώπους τινὰς ἱκανοὺς λαμβανομένους ἀδιαφόρως μετὰ τῶν ζωηροτέρου κόσμου τῆς πολιτικῆς, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Ὅπως δὲ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ προσμίξῃ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἑλξίν τὸ θέλαρ μικρῶν τινῶν νοστιμιωτάτων γευμάτων, ἐν οἷς δὲν δυσηρεστεῖτο ν' ἀκούῃ τοὺς συνδιαιτυμόνας συζητοῦντας ἐπὶ παντὸς ἀνθρωπίνου τε καὶ θείου, κοσμικοῦ καὶ πνευματικοῦ, μετ' οἷστρον αὐξανομένου ὑπὸ τῆς μούσης τοῦ μαγειρείου. Ὁ Λουδοβίκος Γάνδραξ ἐκ τῶν πρώτων παρεκάθησεν εἰς τὰς ἐστιάσεις ταύτας καὶ διὰ τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῷ ὑπεροχὴν καὶ διὰ τὴν φιλίαν τὴν συνδέουσαν αὐτὸν μετὰ τοῦ Ραοῦλ. Καθ' ὅλην δὲ τὴν μακρὰν ἀπουσίαν τοῦ Ραοῦλ, αἱ σχέσεις τοῦ Γάνδρακος καὶ τῆς κυρίας Γ'ὺλ-Φερράνδου, πολλαπλασιασθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς γραμμάτων καὶ εἰδήσεων, εἶχον μάλιστα καταντήσῃ εἰς εἰδός τι στενῆς οἰκειότητος. Ἡ θεία τοῦ Ραοῦλ ἐν τούτοις, ὑπὸ τὴν φαινομένην φιλίαν, ἔτρεφε κατὰ τοῦ Γάνδρακος τὴν ὑπόκωπον ἔχθραν ἣν τὸ φύλον αὐτῆς πρεσβεύει ἐν γένει κατὰ τῶν ἐπιστημόνων, πιθανῶς διότι ἡ ἐπιστήμη οὔτε εἰς τὴν φαντασίαν ἀποτείνεται οὔτε εἰς τὴν εὐαισθησίαν, τὰς κυριωδεστάτας δυνάμεις τῶν γυναικῶν, καὶ οὐδέποτε ὁμιλεῖ αὐταῖς περὶ τοῦ ἔρωτος περὶ τοῦ ὁποίου σκέπτονται πάντοτε. Ἄν καὶ ἡ κυρία Γ'ὺλ-Φερράνδου ἐμίσει σχεδὸν ὅσον καὶ ἡ γραῖα δούκισσα τῆς Σώθης τὰς φιλοσοφικὰς θεωρίας τοῦ νέου σοφοῦ, παρῶτ' ὅσον ἀσμένως αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν ἐνώπιον τῶν συνδιαιτυμόνων, ὅπως ἀπολαύσῃ τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀκούσῃ αὐτὰς ἀναστρεφόμενας ἢ νὰ τὰς καταπολεμήσῃ αὐτὴ διὰ τινος ἐκδικητικῆς προπετείας.

Τὴν ἡμέραν δ' ἐκείνην ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ, περὶ τὰ μέσα τοῦ γεύματος, θέμα λαβοῦσα ἐπιστημονικὴν τινὰ ἀνκάλυψιν αὐτοῦ· παρεκάλεσε πρῶτον νὰ ἐξηγήσῃ εἰς αὐτὴν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνακαλύψεως· προσέσχεν μετὰ γλυκείας εἰρωνείας εἰς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ Γάνδρακος καταδείξαντος εὐγλώττως τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα τῆς νέας δυνάμεως ἣν διατίθετο ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης βιομηχανίας καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσεν·